

Brusel 20. března 2023
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2023/0079(COD)

7568/23
ADD 1

COMPET 234
IND 123
MI 213
POLCOM 49
RELEX 367
RECH 95
IA 46
CODEC 412

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	17. března 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 160 final - ANNEXES 1 to 6
Předmět:	PŘÍLOHY návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU) 2019/1020

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 160 final - ANNEXES 1 to 6.

Příloha: COM(2023) 160 final - ANNEXES 1 to 6

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.3.2023
COM(2023) 160 final

ANNEXES 1 to 6

PŘÍLOHY

návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady,

**kterým se stanoví rámec pro zajištění bezpečných a udržitelných dodávek kritických
surovin a mění nařízení (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 a (EU)
2019/1020**

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

PŘÍLOHA I

Strategické suroviny

ODDÍL 1

SEZNAM STRATEGICKÝCH SUROVIN

Za strategické se považují tyto suroviny:

- a) bismut;
- b) bor – metalurgická kvalita;
- c) kobalt;
- d) měď;
- e) gallium;
- f) germanium;
- g) lithium – bateriová kvalita;
- h) hořčíkový kov;
- i) mangan – bateriová kvalita;
- j) přírodní grafit – bateriová kvalita;
- k) nikl – bateriová kvalita;
- l) platinové kovy;
- m) prvky vzácných zemin pro magnety (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm a Ce);
- n) křemíkový kov;
- o) titanový kov;
- p) wolfram.

ODDÍL 2

METODIKA VÝBĚRU STRATEGICKÝCH SUROVIN

1. Strategický význam se určí na základě významu suroviny pro ekologickou a digitální transformaci a pro obranné a kosmické aplikace, přičemž se zohlední:
 - a) množství strategických technologií využívajících surovinu jako vstup;
 - b) množství suroviny potřebné pro výrobu příslušných strategických technologií;
 - c) očekávaná celosvětová poptávka po příslušných strategických technologiích.
2. Předpokládaný růst poptávky ($D_{F/C}$) se vypočítá takto:

$$D_{F/C} = \frac{DF}{GS}$$

kde:

D_F je prognóza poptávky po surovině za referenční rok;

GS je celosvětová roční produkce suroviny za referenční období.

3. Obtížnost zvýšení výroby se stanoví se zohledněním alespoň následujících faktorů:

- a) aktuální rozsah produkce suroviny za referenční období, který se vypočítá takto:

$$PS = \log_{10}(GS)$$

kde:

$\log_{10}$ je dekadický logaritmus;

GS je celosvětová roční produkce suroviny za referenční období;

- b) poměr mezi zásobami a produkcí suroviny R/P, který se vypočítá takto:

$$R / P = \frac{R}{GS}$$

kde:

R jsou známé zásoby ekonomicky vytěžitelných geologických zdrojů suroviny;

GS je celosvětová roční produkce suroviny za referenční období.

PŘÍLOHA II

Kritické suroviny

ODDÍL 1

SEZNAM KRITICKÝCH SUROVIN

Za kritické se považují tyto suroviny:

- a) antimon;
- b) arsen;
- c) bauxit;
- d) baryt;
- e) beryllium;
- f) bismut;
- g) bor;
- h) kobalt;
- i) koksovatelné uhlí;
- j) měď;
- k) živec;
- l) kazivec;
- m) gallium;
- n) germanium;
- o) hafnium;
- p) helium;
- q) vzácné zeminy s obsahem těžkých prvků;
- r) vzácné zeminy s obsahem lehkých prvků;
- s) lithium;
- t) hořčík;
- u) mangan;
- v) přírodní grafit;
- w) nikl – bateriová kvalita;
- x) niob;
- y) fosfátová hornina;
- z) fosfor;
- aa) platinové kovy;
- bb) skandium;
- cc) křemíkový kov;
- dd) stroncium;

- ee) tantal;
- ff) titanový kov;
- gg) wolfram;
- hh) vanad.

ODDÍL 2

VÝPOČET HOSPODÁŘSKÉHO VÝZNAMU A RIZIKA NARUŠENÍ DODÁVEK

- Hospodářský význam suroviny se vypočítá takto:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

kde:

A_s je podíl konečného použití suroviny v odvětví dle klasifikace NACE (dvoumístný kód);

Q_s je přidaná hodnota příslušného odvětví v klasifikaci NACE (dvoumístný kód);

SI_{EI} je index nahraditelnosti související s hospodářským významem.

- Index nahraditelnosti suroviny související s hospodářským významem (SI_{EI}) se vypočítá takto:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SCP_{i,a} * Subshare_{i,a} * Share_a$$

kde:

i označuje jednotlivý náhradní materiál;

a označuje jednotlivé použití suroviny;

SCP je parametr efektivnosti nákladů na náhradní materiál;

$Share$ je podíl surovin na konečném použití;

$Subshare$ je dílčí podíl každé náhrady v rámci každého použití.

- Riziko narušení dodávek (SR) suroviny se vypočítá takto:

$$SR = [(HHI_{WGI,t})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t})_{EU\ sourcing} (1 - \frac{IR}{2})] * (1 - EoL_{RIR}) * SI_{SR}$$

kde:

GS je celosvětová roční produkce suroviny za referenční období;

$EU\ sourcing$ je skutečný zdroj dodávek do EU, tj. domácí produkce v EU plus další země dovážející do EU;

HHI je Herfindahl-Hirschmanův index (používaný jako zástupný indikátor koncentrace ve vztahu k určité zemi);

WGI je upravený světový index kvality správy (World Governance Index) (používaný jako ukazatel kvality správy ve vztahu k určité zemi);

t je obchodní parametr upravující index WGI, který se stanoví s přihlédnutím k možným vývozním daním (případně zmírněným platnou obchodní dohodou), fyzickým vývozním kvótám nebo zákazům vývozu uloženým danou zemí;

IR je závislost na dovozu;

EO_{LIR} je míra recyklace na konci životnosti, což znamená poměr vstupů druhotných materiálů (recyklovaných z odpadu) ke všem vstupům surovin (primárních a druhotných);

SI_{SR} je index nahraditelnosti související s rizikem narušení dodávek.

4. Závislost na dovozu surovin se vypočítá takto:

$$IR = \frac{\text{Dovoz} - \text{vývoz}}{\text{Domácí produkce} + \text{dovoz} - \text{vývoz}}$$

5. Herfindahl-Hirschmanův index (HHI_{WGI}) suroviny se vypočítá takto:

$$(HHI_{WGI,t})_{GS \text{ or } EU \text{ sourcing}} = \sum_c (S_c)^2 WGI_c * t_c$$

kde:

S_c je podíl země c na celosvětových dodávkách (nebo na dodávkách suroviny do EU);

WGI_c je upravený světový index kvality správy země c;

t_c je obchodní parametr dané země upravující index WGI, který se stanoví s přihlédnutím k možným vývozním daním (případně zmírněným platnou obchodní dohodou), fyzickým vývozním kvótám nebo zákazům vývozu uloženým danou zemí.

6. Index nahraditelnosti suroviny související s rizikem narušení dodávek (SI_{SR}) se vypočítá takto:

$$SI_{SR} = \sum_i [(SP_i * SCr_i * SCo_i)^{1/3} * \sum_a (Sub - share_{i,a} * Share_a)]$$

kde:

i označuje jednotlivý náhradní materiál;

a označuje jednotlivé použití kandidátského materiálu;

SP je produkce náhrady, která odráží celosvětovou výrobu náhrady a materiálu;

SCr je kritičnost náhrady s ohledem na to, zda je náhrada sama o sobě kritickou surovinou;

SCo je druhotná produkce náhrady, přičemž se bere v úvahu, zda je náhrada primárním produktem, nebo se těží jako druhotný či vedlejší produkt;

Share je podíl kandidátských materiálů při konečném použití;

Sub-share je dílčí podíl každé náhrady v rámci každého použití.

7. Pokud strukturální nebo statistické změny ovlivní měření hospodářského významu a rizika narušení dodávek horizontálně u všech posuzovaných materiálů, upraví se příslušné hodnoty tak, aby se tyto změny kompenzovaly.

Výpočty vycházejí z průměru posledních pěti let, za které jsou údaje k dispozici.
Zohledňuje se prioritá, kvalita a dostupnost údajů.

PŘÍLOHA III

Posouzení kritérií pro uznání strategických projektů

1. Skutečnost, zda projekt v Unii splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), se posuzuje s ohledem na následující:

- a) zda projekt přispívá k dosažení referenčních hodnot stanovených v čl. 1 odst. 2 písm. a);
- b) zda projekt přispívá k udržení nebo posílení kapacit Unie jako podíl na roční spotřebě strategických surovin v Unii, s přihlédnutím k očekávanému nárůstu spotřeby Unie.

Příspěvek projektu k příslušné referenční úrovni kapacity se posuzuje s ohledem na podnikatelský plán projektu a podpůrné technické informace obsažené v žádosti a na odhadovanou dobu uvedení projektu na trh.

2. Skutečnost, zda projekt ve třetí zemi splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), se posoudí s ohledem na následující:

- a) zda projekt přispívá k dosažení referenčních hodnot stanovených v čl. 1 odst. 2 písm. b) nebo zda přispívá k zachování odolnosti dodávek strategických surovin do Unie;
- b) zda platný právní rámec nebo jiné podmínky poskytují záruku, že obchod a investice související s projektem nebudou narušeny, zejména s ohledem na to, zda Unie uzavřela s příslušnou třetí zemí strategické partnerství uvedené v článku 33 nebo obchodní dohodu obsahující kapitolu o surovinách, a zda jsou v souladu se společnou obchodní politikou Unie;
- c) do jaké míry existují společnosti, které s předkladatelem projektu mají nebo jsou ochotny uzavřít dohody o odběru za účelem využití nebo zpracování strategických surovin vyprodukovaných v rámci příslušných projektů v Unii;
- d) zda je projekt v souladu s cíli rozvojové spolupráce a zahraniční politiky Unie.

Příspěvek projektu k referenčním hodnotám uvedeným v písmenu a) se posuzuje s přihlédnutím k podnikatelskému plánu projektu a podpůrným technickým informacím obsaženým v žádosti, odhadované době uvedení projektu na trh, jakož i k podílu výstupů projektu, na které se vztahují stávající nebo potenciální dohody o odběru uvedené v písmenu c). Důkazy, které se týkají písmene c), mohou zahrnovat smluvní dohody, prohlášení o záměru nebo memoranda o porozumění.

3. Skutečnost, zda projekt splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. b), se posuzuje s ohledem na následující:

- a) kvalita realizovaných studií proveditelnosti týkajících se potenciálu rozvoje projektu;
- b) zda technologie, která má být použita, byla předvedena v příslušném prostředí.

Studie proveditelnosti uvedené v písmenu a) musí být vypracovány tak, aby:

- a) posoudily, zda je pravděpodobné, že navrhovaný projekt bude úspěšný, a to na základě analýzy technologických a environmentálních hledisek;
- b) označily možné technické aspekty a problémy, které by se mohly vyskytnout při realizaci projektu.

K potvrzení proveditelnosti projektu mohou být zapotřebí další studie.

4. Skutečnost, zda projekt splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. c), se posuzuje s ohledem na soulad projektu s následujícími právními předpisy Unie nebo mezinárodními nástroji:
- a) [Úřad pro publikace – vložte: odkaz na směrnici o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti], pokud se vztahuje na předkladatele projektu;
 - b) [Úřad pro publikace – vložte: odkaz na směrnici o podávání zpráv podniků o udržitelnosti], pokud se vztahuje na předkladatele projektu;
 - c) Tripartitní deklarace Mezinárodní organizace práce o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky;
 - d) pokyny OECD pro náležitou péči na podporu odpovědného chování podniků, zejména pokyny týkající se boje proti korupci;
 - e) pokyny OECD pro náležitou péči v zodpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí;
 - f) pokyny OECD pro náležitou péči pro smysluplné zapojení zúčastněných stran v těžebním průmyslu;
 - g) zásady OECD o správě a řízení společností;
 - h) pokyny OECD pro nadnárodní podniky;
 - i) obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv.
- Předkladatelé projektů mohou rovněž osvědčit splnění kritéria uvedeného v čl. 5 odst. 1 písm. c) tím, že:
- a) předloží důkazy, že dotčený projekt je individuálně certifikován jako součást uznaného systému uvedeného v článku 29, nebo
 - b) se zaváží získat pro daný projekt certifikaci v rámci uznaného systému uvedeného v článku 29 a poskytnout dostatečné důkazy o tom, že daný projekt bude po realizaci schopen splnit kritéria pro tuto certifikaci.
5. Skutečnost, zda projekt v Unii splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. d), se posuzuje s ohledem na následující:
- a) zda se projektu účastní společnosti z různých členských států;
 - b) zda se možní odběratelé také nacházejí ve více než jednom členském státě;
 - c) účinky na dostupnost strategických surovin pro následné uživatele ve více než jednom členském státě.
6. Skutečnost, zda projekt ve třetí zemi splňuje kritérium uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. e), se posoudí s ohledem na to, do jaké míry projekt v příslušné třetí zemi přispívá:
- a) k posílení více než jedné fáze hodnotového řetězce surovin v dané zemi nebo jejím širším regionu;
 - b) k podpoře soukromých investic do domácího hodnotového řetězce surovin;
 - c) k vytváření širších hospodářských nebo sociálních přínosů, včetně vytváření pracovních míst.

PŘÍLOHA IV

Kritéria pro certifikační systémy

Uznáný certifikační systém musí splňovat následující kritéria:

- a) je otevřený za transparentních, spravedlivých a nediskriminačních podmínek všem hospodářským subjektům, které jsou ochotny a schopny splnit požadavky tohoto systému;
- b) požadavky na certifikaci zahrnují přinejmenším:
 - i) požadavky zajišťující environmentálně udržitelné postupy, včetně požadavků zajišťujících environmentální řízení a zmírňování dopadů;
 - ii) požadavky na zajištění sociálně odpovědných postupů, včetně dodržování lidských a pracovních práv;
 - iii) požadavky na zajištění integrity a transparentnosti podnikání, včetně požadavků na řádné řízení finančních, environmentálních a sociálních záležitostí;
- a) ověřování a sledování souladu je objektivní, vychází z mezinárodních, unijních nebo vnitrostátních norem, požadavků a postupů a provádí se nezávisle na příslušném hospodářském subjektu;
- b) obsahuje dostatečné požadavky a postupy k zajištění způsobilosti a nezávislosti odpovědných ověřovatelů.

PŘÍLOHA V

Environmentální stopa

1. Definice

Pro účely této přílohy se použijí následující definice:

- a) „aktivitními údaji“ se rozumí informace spojené s procesy při modelování inventarizace životního cyklu (LCI). Agregované výsledky LCI procesních řetězců, které představují aktivity procesu, se vynásobí příslušnými aktivitními údaji a poté se sečtou za účelem odvození environmentální stopy spojené s tímto procesem;
- b) „seznamem materiálů“ se rozumí seznam surovin, podsestav, mezisestav, dílčích součástí a částí a jejich příslušné množství potřebné pro výrobu produktu spadajícího do oblasti působnosti studie;
- c) „údaje konkrétní společnosti“ označují přímo měřené či shromážděné údaje z jednoho či více provozů (místní údaje), které jsou pro činnosti společnosti reprezentativní. Jsou synonymem pro „primární údaje“;
- d) „metodou posuzování dopadu“ se rozumí protokol pro kvantitativní převod údajů inventarizace životního cyklu do příspěvků ke zkoumanému environmentálnímu dopadu;
- e) „kategorií dopadu“ se rozumí třída využívání zdrojů nebo environmentálního dopadu, s níž souvisí údaje inventarizace životního cyklu;
- f) „životním cyklem“ se rozumí po sobě jdoucí provázaná stadia produktového systému, od těžby nebo získávání surovin z přírodních zdrojů ke konečnému odstraňování (ISO 14040:2006);
- g) „inventarizací životního cyklu (LCI)“ se rozumí kombinovaný soubor výměn elementárních, odpadních a produktových toků v souboru údajů LCI;
- h) „souborem údajů inventarizace životního cyklu (LCI)“ se rozumí dokument nebo soubor s informacemi o životním cyklu uvedeného produktu nebo jiný odkaz (např. na místo, proces) zahrnující popisná metadata a kvantitativní údaje inventarizace životního cyklu. Souborem údajů LCI může být soubor údajů z jednotkového procesu, částečně nebo zcela agregovaný soubor údajů;
- i) „sekundárními údaji“ se rozumí údaje, které nepocházejí z konkrétního procesu v rámci dodavatelského řetězce společnosti provádějící studii ke stanovení environmentální stopy. Jedná se o údaje, které nejsou přímo shromažďovány, měřeny nebo odhadovány společností, ale pocházejí z databáze LCI třetí strany nebo z jiných zdrojů. Sekundární údaje zahrnují průměrné údaje průmyslového odvětví (např. z uveřejněných údajů o produkci, vládních statistik a od průmyslových sdružení), studie v odborné literatuře, technické studie a patenty, a mohou také vycházet z finančních údajů nebo obsahovat modelové údaje a další obecné údaje. Primární údaje, které procházejí fází horizontální agregace, se považují za sekundární údaje;
- j) „hranicí systému“ se rozumí aspekty zahrnuté do studie životního cyklu nebo z této studie vyloučené.

Pravidla pro výpočet environmentální stopy kritické suroviny musí navíc obsahovat další definice, které jsou nezbytné pro jejich interpretaci.

2. Oblast působnosti

Tato příloha obsahuje základní prvky pro výpočet environmentální stopy kritických surovin.

Pravidla pro výpočet environmentální stopy konkrétních kritických surovin vycházejí ze základních prvků obsažených v této příloze a zohledňují vědecky podložené metody posuzování a příslušné mezinárodní normy v oblasti posuzování životního cyklu.

Výpočet environmentální stopy kritické suroviny vychází ze seznamu materiálů, energie, výrobních metod a pomocných materiálů používaných v zařízeních, která se podílejí na výrobě kritické suroviny.

Při stanovení pravidel pro výpočet environmentální stopy konkrétních kritických surovin se Komise snaží zajistit soulad s pravidly pro výpočet environmentální stopy výrobku, který využívá příslušné kritické suroviny.

3. Deklarovaná jednotka

Deklarovanou jednotkou je 1 kg příslušného druhu kritické suroviny.

Pravidla pro výpočet environmentální stopy konkrétních kritických surovin mohou stanovit vyšší nebo nižší deklarovanou jednotku vyjádřenou v kg, pokud je to nezbytné pro zohlednění povahy nebo použití příslušné kritické suroviny.

Veškeré kvantitativní vstupní a výstupní údaje shromažďované výrobcem za účelem kvantifikace uhlíkové stopy se počítají ve vztahu k této deklarované jednotce.

4. Hranice systému

Těžba, koncentrace a rafinace jsou tři fáze životního cyklu, které je třeba zahrnout do hranic systému primárních kritických surovin s následujícími postupy (pokud se na danou surovinu vztahují):

- a) předcházející procesy zahrnující těžbu rudy pro produkci surovin, výrobu a dodávky (přepravu) chemických látek, pomocných látek, výrobu a dodávky (přepravu) paliv, výrobu a dodávky elektřiny a přepravu materiálů vozidly, která nejsou ve vlastnictví organizace;
- b) přeprava rudy, koncentrátů a surovin ve vozidlech vlastněných nebo provozovaných organizací;
- c) skladování rudy, koncentrátů a surovin;
- d) drcení a čištění rudy;
- e) výroba surovinového koncentráту;
- f) získávání kovů (chemickými, fyzikálními nebo biologickými prostředky);
- g) tavení;
- h) přeměna kovů;
- i) čištění strusky;
- j) rafinace kovů;
- k) elektrolýza kovů;
- l) odlévání kovů nebo balení;
- m) úprava vyhořelého materiálu a strusky;

- n) veškeré související pomocné procesy, například čištění odpadních vod (na místě, včetně čištění vod z procesů, přímého chlazení, vody a povrchové odtékající vody), systémy pro snižování emisí plynů (včetně primárních a druhotných odpadních plynů), kotle (včetně předčištění přírodní vody), interní logistika.

Do hranic systému druhotných kritických surovin (jež u životního cyklu vymezují fázi recyklace) se zahrnou následující postupy (pokud jsou relevantní pro konkrétní recyklovanou surovinu):

- a) předcházející postupy zahrnující výrobu surového vstupního materiálu (šrotu a primárních měděných koncentrátů), výrobu a dodávky (přepravu) chemických látek, pomocných látek, výrobu a dodávky (přepravu) paliv, výrobu a dodávky elektřiny a přepravu materiálů vozidly, která nejsou ve vlastnictví organizace;
- b) přeprava koncentrátů a šrotu ve vozidlech vlastněných nebo provozovaných organizací;
- c) skladování šrotu, koncentrátů a surovin;
- d) předúprava druhotného materiálu;
- e) tavení;
- f) přeměna kovů;
- g) rafinace kovů;
- h) elektrolyza kovů;
- i) odlévání kovů nebo balení;
- j) zpracování vyhořelého materiálu;
- k) veškeré související pomocné procesy, například čištění odpadních vod (na místě, včetně čištění vod z procesů, přímého chlazení, vody a povrchové odtékající vody), systémy pro snižování emisí plynů (včetně primárních a druhotných odpadních plynů), kotle (včetně předčištění přírodní vody) a interní logistika.

Fáze používání nebo fáze ukončení životnosti se z výpočtů environmentální stopy vyloučí, protože na ni odpovědný hospodářský subjekt nemá přímý vliv. Vyloučeny mohou být i jiné postupy, pokud je jejich příspěvek k environmentální stopě konkrétní kritické suroviny nevýznamný.

5. Kategorie dopadu

Pravidla výpočtu stanoví kategorii dopadu, kterou je třeba zahrnout do výpočtu environmentální stopy. Výběr je založen na analýze kritických míst provedené v souladu s vědecky podloženými metodikami vypracovanými na mezinárodní úrovni a s přihlédnutím:

- a) k relativnímu významu různých dopadů, včetně jejich relativního významu pro splnění klimatických a environmentálních dopadů Unie;
- b) k potřebě společností v povýrobní části dodavatelského řetězce, které chtějí informovat o environmentální stopě kritických surovin, které používají.

6. Použití souborů údajů konkrétní společnosti a sekundárních souborů údajů

Pravidla pro výpočet stanoví použití souborů údajů konkrétní společnosti nebo sekundárních souborů údajů, a to pro všechny příslušné postupy a materiály.

Použití údajů konkrétní společnosti se vyžaduje alespoň u postupů, které jsou pod přímým vlivem odpovědného subjektu a mají největší podíl na příslušných kategoriích dopadu.

Aktivitní údaje konkrétní společnosti se použijí v kombinaci s příslušnými sekundárními soubory údajů vyhovujícími s ohledem na environmentální stopu produktu. Pravidla výpočtu by měla stanovit, zda je povolen odběr vzorků v souladu s kritérii stanovenými ve vědecky podložených metodikách vypracovaných na mezinárodní úrovni.

Změna seznamu materiálů nebo skladby zdrojů energie použitých k výrobě určitého druhu kritické suroviny vyžaduje nový výpočet environmentální stopy.

Pravidla výpočtu, která mají být rozpracována aktem v přenesené pravomoci, zahrnují podrobné modelování následujících fází životního cyklu:

- a) fáze těžby, koncentrace a rafinace primárních surovin;
- b) fáze získávání a zpracování druhotných surovin.

7. Metody posuzování dopadu

Environmentální stopa se vypočítá pomocí vědecky podložených metod posuzování dopadu, které zohledňují vývoj na mezinárodní úrovni u příslušné kategorie dopadu, pokud jde o změnu klimatu, vodu, ovzduší, půdu, zdroje, využívání půdy a toxicitu.

Výsledky se předkládají v podobě charakterizovaných výsledků (bez normalizace a vážení).

8. Výkonnostní třídy z hlediska environmentální stopy

V závislosti na rozdělení hodnot v prohlášeních o environmentální stopě výrobků uváděných na vnitřní trh se určí smysluplný počet výkonnostních tříd, přičemž kategorie A je nejlepší třídou s nejnižším dopadem životního cyklu, aby se umožnila diferenciací trhu. Určení prahové hodnoty pro každou výkonnostní třídu bude stejně jako jejich rozsah založeno na distribuci výkonu příslušných kritických surovin uvedených na trh v předchozích třech letech, očekávaných technologických zlepšeních a dalších technických faktorech, které budou určeny.

Komise každé tři roky přezkoumá počet výkonnostních tříd a prahové hodnoty mezi nimi, tak aby stále odpovídaly realitě trhu a jeho očekávanému vývoji.

9. Posuzování shody

Pravidla pro výpočet a ověřování stanoví použitelný postup posuzování shody z modulů uvedených v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES s úpravami nezbytnými s ohledem na dotčený materiál.

Při určování použitelného postupu posuzování shody Komise zohlední tato kritéria:

- a) zda je dotčený modul vhodný pro daný typ materiálu a přiměřený sledovanému veřejnému zájmu;
- b) dostupnost kompetentních a nezávislých třetích stran, které jsou schopny provádět případné úkoly posuzování shody třetí stranou;

- c) pokud je povinná účast třetí strany, musí mít výrobce na výběr mezi moduly zabezpečování kvality a certifikace výrobků stanovenými v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES.

PŘÍLOHA VI

Příslušné výrobky podle čl. 26 odst. 1

V následující tabulce je uvedeno zboží zařazené v rámci kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87.